

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/108/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200296
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7020200296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a členov senátu JUDr. Ondreja Hvišča PhD. a JUDr. Jany Raganovej, v právnej veci žalobcu: X.. N. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX I. N., I. XX, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom 080 01 Prešov, Masarykova 10, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 16. 01. 2018, č. s.: KaPO 4N 23176/2017-4008/2018, ČRZ: 6345/2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd žalobu **z a m i e t a**

II. Účastníkom právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím zo dňa 16. 01. 2018, č. s.: KaPO 4N 23176/2017-4008/2018, ČRZ: 6345/2018 žalovaný podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“), nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci v konaní vedenom pred súdom v právnej veci o správnej žalobe o neplatnosť rozhodnutia Finančného riaditeľstva SR č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Mesta Spišské Podhradie č. 179152016 zo dňa 12. 05. 2016, ktorým bol žalobcovi vyrubený úrok z omeškania za obdobie od 02. 10. 2012 do 01. 10. 2016 v sume 5,02 eur za nezaplatenie druhej splátky dane z nehnuteľností vyrubenej na rok 2012 v lehote splatnosti.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dňa 12. 01. 2018 bola žalovanému doručená žiadosť žalobcu o poskytnutie právnej pomoci vo veci správnej žaloby proti rozhodnutiu Finančného riaditeľstva SR č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017, podanej na Krajský súd v Prešove, ktorá bola daná na poštovú prepravu dňa 09. 12. 2017 s prílohami (predmetná správna žaloba zo dňa 01. 12. 2017, doklad o jej podaní na poštovú prepravu dňa 09. 12. 2017 a rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017). Žalovaný s poukazom na skutkové okolnosti, vyplývajúce z predložených dokladov, relevantné ustanovenia zákona o poskytovaní právnej pomoci (§ 3 ods. 1, § 6 ods. 1 a ods. 2, § 6a ods. 1 a § 7 ods. 4) a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/371/2015 zo dňa 29. 11. 2016, konštatoval, že v danom prípade nebola splnená podmienka stanovená v § 6 ods. 1 písm. c) citovaného zákona, pretože hodnota sporu neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy ustanovenú toho času účinným nariadením vlády Slovenskej republiky č. 278/2017 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2018, t. j. sumu 480 eur.

3. Včas podanou správnu žalobou zo dňa 08. 03. 2018, doručenou Krajskému súdu v Košiciach dňa 13. 03. 2018, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v bode 1 odôvodnenia rozsudku citovaného

rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie a zároveň žiadal, aby mu bola priznaná úplná náhrada trov konania. Napadnuté rozhodnutie považoval za zmatečné a nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené, ktoré nedáva zásadný podklad pre výrok, a preto je nezákonné z dôvodov, uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v znení neskorších predpisov. Namietal, že ako účastník konania bol rozhodnutím správneho orgánu ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, pretože žalovaný nesprávne aplikoval ustanovenie § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 327/2005 Z. z., keď konštatoval, že hodnota sporu žalobcu neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy a teda žalovaný nesprávne právne uzavrel, že kritérium hodnoty sporu sa týka aj posudzovanej veci i napriek tomu, že predmet sporu - preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, nie je oceníteľný peniazmi. Žalobu odôvodňoval aj tým, že napadnuté rozhodnutie obsahuje aj nesprávne poučenie, ktoré je v rozpore s § 181 ods. 1 SSP.

4. V písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23. 07. 201 žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových aj právnych dôvodov, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že žalobca v žalobe neuviedol žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné. K námietke týkajúcej sa nesprávnosti poučenia a jeho rozporu s § 181 ods. 1 SSP poukázal na povahu zákona č. 327/2005 Z. z., ktorý je osobitným zákonom (lex specialis) voči Správnemu súdnemu poriadku, pričom v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. je možné podať správnu žalobu proti rozhodnutiu o odňatí nároku do 15 dní odo dňa jeho doručenia. K námietke, že v minulosti v obdobných prípadoch žalobcovi priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci uviedol, že k zmene v posudzovaní splnenia podmienky hodnoty sporu pristúpil po oboznámení sa s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 10Sžo/371/2015 zo dňa 29. 11. 2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/67/2014-25 zo dňa 27. 10. 2015 v obdobnej veci, v zmysle ktorého pri poskytovaní právnej pomoci vo veciach, v ktorých síce ide o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, avšak jedná sa o rozhodnutia, ktorých predmetom je zaplatenie presne určenej sumy (napr. dane za konkrétny rok), nie dávky opakujúcej sa do budúca s neurčitou dĺžkou trvania (napr. dôchodku) považuje takto vyčíslenú sumu za hodnotu sporu. V danom prípade bola hodnota sporu daná pevnou sumou, a to výškou vyrubenej úroku z omeškania za nezaplatenie druhej splátky dane z nehnuteľností na rok 2012, čiže hodnotu sporu bolo možné vyčísliť v peniazoch. Nebola splnená jedna z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, nakoľko hodnota sporu zodpovedala sume 5,02 eur, čo neprevyšovalo hodnotu minimálnej mzdy ustanovenú nariadením č. 278/2017 Z. z. hodnoty sporu. Vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/42/2014 z 19. 05. 2015 uviedol, že úlohou žalovaného je filtrovať šikanózne, neopodstatnené a bagateľné návrhy svojich žiadateľov, čím odbremeňuje činnosť súdov. Zároveň však týmto chráni žiadateľov pred podávaním neúspešných žalôb, či pokračovaním v neúspešnom súdnom konaní. Poukázal aj na hodnotu právnej služby (ak by v danom prípade bola poskytnutá), ktorú by uhradil štát, pričom táto by bola niekoľkokrát vyššia než suma, ktorá mala byť žalobcovi „nezákonne vyrubená“. Efektívnosť štátom vynaložených peňažných prostriedkov by bola minimálna. Upozornil, že žalobca sa na neho obracia s obdobnými prípadmi opakovane viackrát ročne už niekoľko rokov po sebe, pričom úspešnosť jeho sporov je minimálna.

5. V replike zo dňa 19. 11. 2018 žalobca zotrval na podanej správnej žalobe a dôvodoch v nej uvedených a namietal aj porušenie princípu právnej istoty vzhľadom na predchádzajúcu rozhodovaciu prax žalovaného v obdobných veciach.

6. Žalovaný dupliku k replike žalobcu nepodal.

7. O žalobe žalobcu rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 05. 09. 2019, č. k. 6S/79/2018-50, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 16. 01. 2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre nesprávne právne posúdenie veci. Zároveň žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania.

8. Na základe žalovaným v zákonnej lehote podanej kasačnej sťažnosti zo dňa 24. 09. 2019. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, rozsudkom zo dňa 26. 02. 2020, spis. zn. 3Sžk/4/2020, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05. 09. 2019 podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci pokiaľ ide o posúdenie otázky hodnoty sporu ako jednej z podmienok pre priznanie žalobcom požadovaného nároku. Stotožnil sa s argumentáciou žalovaného, uvedenou v jeho kasačnej sťažnosti a poukázal na to,

že z príslušných ustanovení zákona č. 327/2005 Z. z. a znenia dôvodovej správy k citovanému zákonu vyplýva, že právo na poskytnutie právnej pomoci vzniká v zmysle ustanovenia § 6 cit. zákona za splnenia troch kumulatívnych podmienok, čo znamená, že tieto je potrebné spĺňať súčasne. Žalovaný bol povinný zaoberať sa aj posudzovaním splnenia podmienky hodnoty sporu, keďže ju zákon č. 327/2005 Z. z. stanovuje ako jednu z obligatórnych podmienok priznania právnej pomoci. Konštatoval, že v danej veci je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch s poukazom na zmysel a účel predmetného zákonného ustanovenia, ktorým je jednak to, že neposkytnutie právnej pomoci v prípadoch, ktoré je možné oceniť peniazmi a ktoré nedosahujú hodnotu minimálnej mzdy, nepredstavuje významný zásah do práv občana, a v neposlednom rade aj to, aby náklady, ktoré vzniknú štátu v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci neboli v zjavnom nepomere k celkovej hodnote sporu. Tým sa zároveň predchádza aj zneužívaniu inštitútu právnej pomoci osobami, ktoré sa neúmerne často a šikanózne obracajú na súdy. Kasačný súd preto uzavrel, že nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci musí mať vždy za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Pre podporu svojho rozhodnutia kasačný súd uviedol právne východiská, ktoré boli už skôr formulované v jeho predchádzajúcej judikatúre, o ktoré sa vo svojom rozhodnutí teraz opiera, a to napr. rozhodnutie vo veci pod spis. zn. 10Sžo/371/2015 a spis. zn. 2Sžk/11/2019, ale aj uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. III. ÚS/122/2016 zo dňa 15. 03. 2016, v zmysle ktorých o hodnote sporu na účely posúdenia splnenia podmienok pre poskytovanie právnej pomoci možno hovoriť aj v prípade správneho súdnictva, pričom aj napriek tomu, že predmetom konania je posúdenie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré nemožno vyčíslieť v peniazoch, v prípade, ak výrok rozhodnutia správneho orgánu obsahuje jasne určenú, fixnú výšku peňažného plnenia, túto možno pre účely aplikácie § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 327/2005 Z. z. vnímať ako hodnotu sporu.

9. Krajský súd, súc viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP), postupujúc v jeho intenciách, v konaní podľa § 177 a nasl. SSP po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a po oboznámení sa s jeho administratívnym spisom dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno priznať úspech.

10. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že žalobca neformálnou žiadosťou zo dňa 02. 12. 2017, doručenu žalovanému dňa 12. 12. 2017, požiadal žalovaného o ustanovenie kvalifikovaného právneho zástupcu z radov advokátov vo veci preskúmanie rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017, ktoré mu bolo doručené dňa 18. 11. 2017 o vyrubení úroku z omeškania za obdobie od 01. 09. 2012 do 31. 08. 2016 v sume 5,01 eur.

11. Následne na základe výzvy žalovaného zo dňa 15. 12. 2017 na doplnenie údajov k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, bola žalovanému dňa 23. 01. 2019 doručená na predpísanom tlačive kvalifikovaná žiadosť žalobcu o poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. zo dňa 08. 01. 2018, prílohami ktorej boli žalobcom na preukázanie opodstatnenosti jeho nároku predložené požadované doklady (fotokópie rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017, správnej žaloby zo dňa 01. 12. 2017 o neplatnosť rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017, vrátane dokladov o jej podaní na poštovú prepravu).

12. Z ich obsahu vyplýva, že žalobou zo dňa 01. 12. 2017, podanou na Krajskom súde v Prešove, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017, ktorým odvolací správny orgán podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku potvrdil rozhodnutie Mesta Spišské Podhradie zo dňa 29. 06. 2017 č. 179152012, ktorým bol podľa § 156 Daňového poriadku žalobcovi vyrubený úrok z omeškania za obdobie od 02. 10. 2012 do 01. 10. 2016 v sume 5,02 eur za nezaplatenie druhej splátky dane z nehnuteľnosti vyrubenej na rok 2012 v lehote splatnosti.

13. V zmysle § 1 písm. a) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 278/2017 Z. z. bola hodnota minimálnej mzdy, ustanovená pre rok 2018 na 480,00 eur za mesiac pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou.

14. Na prejednanie veci samej nariadil správny súd v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 písm. a) SSP, na základe žiadosti žalobcu, pojednávanie na deň 20. 10. 2021. Žalovaný svoju neprítomnosť na ňom

ospravedlnil elektronickým podaním zo dňa 12. 10. 2021, v ktorom zároveň vyslovil svoj súhlas s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti zotrvaťajúc na svojom písomnom vyjadrení.

15. Žalobca písomným podaním zo dňa 12. 10. 2021, daným na poštovú prepravu dňa 18. 10. 2021 a súdu doručeným dňa 20.10. 2021, žiadal o odročenie pojednávania na iný termín a čas s poukazom na to, že určený termín tohto pojednávania mu absolútne nevyhovuje z rodinných dôvodov, ktoré bližšie nešpecifikoval a času (spoja vlaku), ktorý mu odchádza zo Spišských Vlách o 7:35 hod., s príchodom do Košíc o 8:41 hod., vzhľadom na ktorú skutočnosť nie je schopný sa fyzicky dostať na pojednávanie, na osobnej účasti na ktorom trvá.

16. Z výpisu z cestovného poriadku vlakového a autobusového spojenia z miesta bydliska žalobcu do Košíc, t. j. do sídla súdu, platného v deň uskutočnenia tohto pojednávania, ktorý je súčasťou súdneho spisu, súd zistil, že pred odchodom spoja, na ktorý poukázal žalobca v žiadosti o odročenie pojednávania, z miesta jeho bydliska do Košíc premávajú ešte ďalšie štyri spoje (autobus - vlak) v takom časovom predstihu, žeby žalobca bol spôsobilý dostať sa na predmetné pojednávanie (o 09:15 hod.) včas, s príchodom do Košíc v čase o 06:41 hod., 07:29 hod. 07:41 hod. a 08:29 hod. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že v danom prípade existujú relevantné dôvody pre odročenie pojednávania na základe jeho žiadosti zo dňa 12. 10. 2021 v zmysle § 115 SSP, preto tejto jeho žiadosti nevyhovet a pojednávanie v súlade s ustanovením § 114 SSP vykonal v neprítomnosti účastníkov konania.

17. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak:

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

18. Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona o poskytovaní právnej pomoci, konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosťami uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

19. Podľa § 10 ods. 5 citovaného zákona centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

20. Podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

21. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Správny súd vychádza

zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 119 veta prvá SSP).

22. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy SR).

23. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a tiež konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že správne orgány postupovali správne a v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutie je vecne správne a zákonné. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Rozhodnutie zodpovedá zákonu aj po formálnej stránke.

24. Povinnosťou žalovaného pri posudzovaní žiadosti žiadateľa o poskytovanie právnej pomoci je skúmať splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci. Jednou z týchto podmienok je podľa písm. c) uvedeného zákonného ustanovenia aj hodnota sporu, v ktorom žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci a ktorá musí prevyšovať hodnotu minimálnej mzdy stanovenej osobitným právnym predpisom v rozhodnom období. Táto podmienka sa netýka sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch. Účelom stanovenia takéhoto peňažného limitu je predovšetkým zabezpečiť, aby náklady, ktoré vzniknú štátu v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci, neboli v zjavnom nepomere k celkovej hodnote sporu. Medzi základné ciele sledované stanovením tejto podmienky patrí aj snaha zamedziť zneužívaniu inštitútu právnej pomoci osobami, ktoré sa neprimerane často obracajú na súdy.

25. Zákon č. 327/2005 Z. z. v tejto súvislosti nevymedzuje pojem „spor“. Z vymedzenia rozsahu pôsobnosti tohto zákona v zmysle § 3 ods. 1 a tiež z vymedzenia pojmu „právna pomoc“ v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) je vo všeobecnosti pod pojmom „spor“ možné rozumieť akúkoľvek právnu vec, týkajúcu sa uplatňovania alebo bránenia subjektívnych práv. Nejde teda len o súdne sporové a nesorové konania, ale aj mimosúdne (správne) konania a rovnako tak preskúmanie rozhodnutí v správnom súdnictve. Pojem „spor“ preto nie je možné vykladať striktno gramaticky. Predmetný záver je potrebné primerane aplikovať aj vo vzťahu k výkladu pojmu „hodnota sporu“. V opačnom prípade by pod tieto pojmy nebolo možné podriaďiť napríklad konania v rámci súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov. Na základe uvedeného možno zaujať stanovisko, že prípady týkajúce sa správneho súdnictva (preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov), v ktorých sa žiada o poskytnutie právnej pomoci, je taktiež potrebné posudzovať z hľadiska, či spĺňajú podmienky stanovené v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., a to aj vo vzťahu k podmienke pod písm. c), t. j. podmienku hodnoty sporu. Tieto závery platia za predpokladu, že hodnota sporu v rámci správneho súdnictva sa dá vyčíslieť v peniazoch. Prípád žalobcu patrí práve do tejto skupiny sporov, keďže jeho predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017, ktorým odvolací správny orgán podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku potvrdil rozhodnutie Mesta Spišské Podhradie zo dňa 29. 06. 20217 č. 179152012, ktorým bol podľa § 156 Daňového poriadku žalobcovi vyrubený úrok z omeškania za obdobie od 02. 10. 2012 do 01. 10. 2016 v sume 5,02 eur za nezaplatenie druhej splátky dane z nehnuteľnosti vyrubenej na rok 2012 v lehote splatnosti. Iným prípadom v rámci správneho súdnictva, v ktorom by hodnotu sporu nebolo možné vyčíslieť v peniazoch, sú napríklad konania podľa štvrtej časti Správneho súdneho poriadku, t. j. konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konanie o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy a i.

26. Na podporu svojej argumentácie správny súd obdobne ako žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia a Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 26. 02. 2020 (bod 8 odôvodnenia rozsudku), poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 10Sžo/371/2015 zo dňa 29. 11. 2016, v ktorom bola posudzovaná obdobná vec a konštatovaná správnosť postupu žalovaného pri posudzovaní hodnoty sporu. Rovnako ako v prípade žalobcu, aj vo veci posudzovanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 10Sžo/371/2015 nebola priznaná právna pomoc v konaní o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu z dôvodu nesplnenia podmienky hodnoty sporu.

27. Právnym posúdením veci je činnosť orgánu verejnej správy, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl orgánu verejnej správy pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci znamená, že orgán verejnej správy podriadil zistený skutkový stav pod právnu normu, ktorá sa vec nevzťahuje, alebo sa nevzťahuje v uvedenom rozsahu. O nesprávne právne posúdenie ide aj vtedy, ak orgán verejnej správy aplikoval nesprávny právny predpis alebo síce použil správny právny predpis, no tento chybné vyložil, v dôsledku čoho došiel k nesprávnym právnym záverom.

28. Vychádzajúc zo skutočností, uvedených v bodoch 8, 24 až 27 odôvodnenia rozsudku správny súd opakovane konštatuje, že žalovaný predmetnú vec správne právne posúdil, keď konštatoval, že u žalobcu podmienka stanovená v § 6 ods. 1 písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci splnená nebola, pretože hodnota sporu - 5,02 eur (vyčíslený úrok z omeškania) neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy 480,00 eur, ustanovenú pre rok 2018.

29. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, týkajúcu sa porušenia princípu právnej istoty s poukazom na predchádzajúcu rozhodovaciu prax žalovaného i súdov, túto nebolo možné akceptovať s poukazom na to, že aj keď je pravdou, že rozhodovacia prax v uvedených súvislostiach jednotná nebola, postupom času došlo k jej zjednoteniu Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorý za relevantný, logický a zmyslu a účelu predmetného zákona zodpovedajúci právny názor považuje právny názor, vyplývajúci z rozsudku spis. zn. 10Sžo/371/2015 zo dňa 29. 11. 2016, na ktorý poukazoval aj žalovaný a správny súd v tomto konaní a z ktorého vychádza okrem iných (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 3Sžk/4/2020 a sp. zn. 2Sžk/11/2019) aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 02. 2020 (bod 8 odôvodnenia rozsudku), vydaný v tejto veci, ktorým bol správny súd povinný sa riadiť.

30. S poukazom na citované rozsudky Najvyššieho súdu SR správny súd konštatuje, že právny názor, podľa ktorého právnu vec o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1416112/2017 zo dňa 27. 10. 2017, ktorým odvolací správny orgán podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku potvrdil rozhodnutie Mesta Spišské Podhradie zo dňa 29. 06. 2021 č. 179152012, ktorým bol podľa § 156 Daňového poriadku žalobcovi vyrubený úrok z omeškania za obdobie od 02. 10. 2012 do 01. 10. 2016 v sume 5,02 eur za nezaplatenie druhej splátky dane z nehnuteľnosti vyrubenej na rok 2012 v lehote splatnosti je potrebné považovať za spor, ktorého hodnotu možno vyčísliť v peniazoch, čo je už ustáleným právnym názorom a reprezentuje súčasnú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, resp. Najvyššieho správneho súdu SR. Správny súd v tomto konaní nezistil žiadne relevantné dôvody pre odklon od ustálenej rozhodovacej praxe ohľadne právneho posúdenia konania v správnom súdnictve, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu ukladajúceho peňažné plnenie (§ 139 ods. 2, 3 SSP).

31. Pretože žalobca nepreukázal splnenie už uvedenej zákonnej podmienky, nebolo potrebné skúmať splnenie ďalších dvoch zákonných podmienok pre priznanie právnej pomoci v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 327/2005 Z. z., keďže pre priznanie predmetného nároku zákon vyžaduje splnenie všetkých podmienok kumulatívne, t. j. súčasne.

32. Správny súd zvážil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, podľa § 190 SSP žalobu žalobcu jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP) ako nedôvodnú zamietol.

33. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do 30 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa ustanovenia § 57 SSP (ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť :

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa ustanovenia § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví fotokópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa ustanovenia § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pre krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP (v sociálnych veciach a veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).